

א. א. נוירן כאנזא פלאן רה קאנע אונזיא

06.08.06

או כריאת



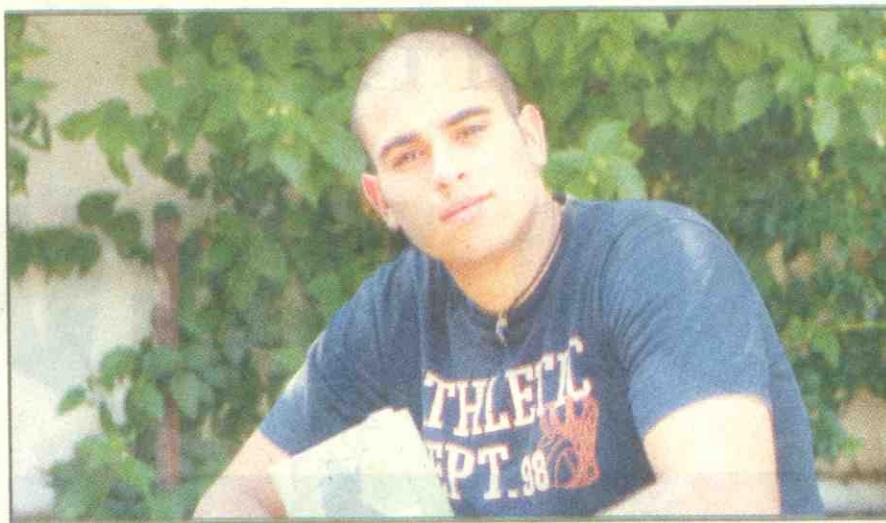
בתפקידaldi: שקד עוזר מדה'ישלייט

שקד עוז, תלמיד בן 17 ברכובות, קרא בעיתון על בעיות הקריאה של תלמידיו ירושלמי והחליט לא להישאר אדייש. הוא פנה לבית הספר סמילנסקי, גיס מתנדבים והקים פרויקט של שיעורי עוז בקריאה. "לא צריך להיות פרופסור בשבי זה, בסך הכל צריך לתת את הזמן". היעד הבא: הרחבת הפרויקט לבתי ספר נוספים

ביר עוז, "הפגשים נערכים פעמיים בשבוע על השבעון שיעורים כמו חברה ולמורים יש אחריות להשלים לילדים את החומר. במהלך המפגש קוורט אים פסקה אחר פסקה ובודקים אילו דמיות פועלו לוח בספר, באילו מילים הילד מתaska ומה הוא מבין מהסיפור. במהלך התהליך המתנדב חושף את הילד לספרים שונים ונדרבן אותו כמה שירות להיכנס לעולם הספרים, עלום שעוד המפגשים האלה היה מرتיע ושלילי עבורו".

חנה רום, פנסינגרית שהتلכה מהרעינו הצטער מה מיד כשהיא שמעה על הפרויקט, "גניתי מכל רגע", היא אומrette, "הרגשתני שאני נתרמת לא פחות מאשר אני תורמות. היתה לי תלמידה שהיא עולגה חרשה ואני חשבתי שעצם ההיכרות שלה עם משיח ותיק מהארץ העזילה לה. במהלך המפגשים עברנו על הבנת הנקרוא ודברנו על מילים נרדפות שהיא התקשתה בהם, אבל מעבר להדריבנו גם על דבריהם אחרים כדי להפוך את הפגישות ליותר מלהנות, נוצר קשר שהוא מעבר לחגנוק וחינוך והיפור היה ממשמעותי, אני חשבתי שהילדים יבינו מה הם קיבלו בഫגיונות האלה רק כשם יגורלו".

רומי הופתעה מרמת המסתור של עוז בן הד'ן, נורו של בחור בן 17 יש מגבלות של ייעוד, אבל יש לו כל כך הרבה רצון טוב והוא לו מאוד חשוב לקובל תgesות ומשובכים להסביר איך אפשר לשפר את הפרויקט, לדעתו ואת יודמה שאפשר רק לפתח ולהרחיב, שהוא שצדיק להיות בכל בית ספר".



"רציתי לתת את מה שאנו קיבלח". עוז

הפרויקט, לא צריך להיות פרופסור בשבי וזה אלא בסך הכל לתת את הזמן ואת תשומת הלב". עוז פנה לבית ספר סמילנסקי שלו למד בעצמו והגה להיאמיצה את הרעיון שתתdyim. "הילדים, חלקם يولדים חדשים עבדו אבחונים ושודכו למת-נדבים שהריעון הוא אני נכנסת". הצלחתו לגייס מתרני מהנדרבים שעוסק בקריאה, עכשו אני מהפץ מתנדבים הרושים במטרה להרחבת ספרים ואיך לנגן את הפגישה סביב הספר", מסר

מי שחשב שנדרים בני 17 עוסקים בכחיה מת' משכת מול הטלוויזיה או המחשב לא מכיר לנראות את שקר עוז מרובות, שהחליט יום אחר שמתה' שכך לופתו פרויקט למען ילדים המתקשים בקי ריאה בבית ספר היסודי סמילנסקי ברובות. עוז, שבילדותו שחה שלוש שנים בשליחות בארצות הברית, מכיר מקרוב את הקשיי בהבנת הנקרוא בעקבות התמודדות הקשה שהיתה לו עם השלים מות הפערים כחוור לארץ היישר לכיתה ר.

"העברית שלי לא הייתה מדרימה כי פפסתי את יוסור של הקניית הקריאה", אומר עוז, תלמיד תיכון דה'ישלייט בעיר, "בשביל ילד זה אומר חישוב ביחסו, זה להריגש אוטיסידר, ילד שלא ידע לקרוא כמו שצדיק נפל בהיסטוריה, בהכעה, בספס רות, אפילו מתמטיקה והבנת הנקרוא היום ומוי שיפתח היום ספר מתמטיקה יגלה שהוא מלא יותר במשפטים מאשר במספרים".

עו, שמשתף בפרויקט של עמותת LEAD – פיתוח מנהיגות ציירה בישראל, שבמסגרתו עוברים בני הנוער שנבחרו סמינרים וסדראות בפיתוח מנהיגות, קיבל הדרכה ועידוד מההעמותה ופתח חדש מrazil את הפרויקט לו הוא קרא חב"ק חבר בוגר קריאה תוך שיתוף פעולה עם הנהלת בית הספר.

"רציתי לתת לילדים אחרים את מה שאני קיים בלתי וכשהתחלתי לחזור ולבורך עד כמה התופעה נרחבת גילית שותוצאות המיצ'ב בת'